

Eerwaarde Heer Valeer Cools is niet langer onder ons

De wereld stond voor onze federatie de Koninklijke Nationale Federatie Algemene Vinkeniersbond even stil bij het droeve nieuws van het ontvallen van onze ereproost E.H. Valeer Cools op 01 februari 2022.

De immer optimistische, diepmenselijke, fijnbesnaarde en met een ongelooflijk gevoel voor humor doorspekte herder heeft de reis naar onze Schepper aangevat.

Dat Valeer ook bij ons allen binnen de A.Vi.Bo.-familie een meer dan diepe indruk heeft nagelaten, hoef ik niet te schetsen en is zelfs zwaar onderschat.

Zo weet ik dat een aantal andersgelovigen zonder bezwaar de vele misvieringen ter herdenking van onze overleden vrienden bijwoonden net omdat “die hartelijke mens voorging die de taal van ons sprak en geen onderscheid maakte”.

85 jaar of meer zijn, het operationeel voor gezien houden en toch onverminderd blijven dromen, geloven en ijveren voor een kerk met toekomst. Dan ben je naar hedendaagse normen gek, een buitenaards wezen, een pastoor ... of gewoonweg alle drie tegelijk!

Valeer heeft altijd iets Lutheraans, een protestants trekje gehad. Maar je kunt hem allerminst verwijten schismatiek te zijn.

Integendeel, hij verenigt meer dan wie ook mensen en hij spijkert zijn 'edicten of stellingen' ook niet op de kerkdeur.

Mijn eigen woorden naar aanleiding van de dankviering voor onze “Valeer” uit mijn eigen editoriaal in ons A.Vi.Bo.-blad van 10 juni 2015 schetsen het bijzondere van deze integere mens en ik houd er dan ook aan als eerbetoon dit stuk integraal te herhalen.

“Dat onze federatie in eerste instantie een verbond van mensen is, is sedert jaar en dag leuze van A.Vi.Bo..

Het is inmiddels niemand ontgaan dat één van de trouwste aanhangers van dit ideeëngoed op eigen vraag zijn ambt als proost van onze vereniging neerlegde.

Eerwaarde Heer Valeer Cools, de goedlachse, beminlijke mensenvriend/priester uit Zonnebeke, heeft ettelijke jaren de zon doen schijnen in ons midden. Als geen ander beheerste hij de kunst van de beeldspraak, de humor en de lach.

Beschreven kenmerken zijn wonderbaarlijke geneesmiddelen voor de ziel. De steeds onmenselijk hoge druk van de omgeving om te presteren, naast het toenemend egocentrisme en egoïsme in onze maatschappij drijven veel mensen tot wanhoop.

Of je nu gelovig bent of niet, het verhaal dat onze proost op rust steevast bracht was en is voor iedereen zondermeer herkenbaar.

Zonder bestraffende taal te gebruiken, slaagde hij er in om in zijn Kerstwens of in zijn misviering man en paard te noemen. Vanuit zijn uitgebreide ervaring als mens en als priester schreef en sprak hij op zalvende wijze, waardoor mensen ongetwijfeld bleven lezen en luisteren.

Op 31 mei 2015 ging onze proost op rust zijn afscheidsmis voor in de parochiekerk van Zandvoorde.

De kerk zat voor deze gelegenheid dan ook afgeladen vol.

Een delegatie van uw Raad van Bestuur kon en wou, uit dankbaarheid en diep respect voor deze bijzondere man, niet ontbreken.

Niettegenstaande de weinig opbeurende weersomstandigheden straalden de kerk en de vele aanwezigen. Het naast het altaar opgestelde vaandel met in koeien van letters "BEDANKT" op, schetste nog voor aanvang de bijzondere waardering die deze man had verdiend.

De parochiemedewerkers hadden duidelijk kosten, moeite noch tijd gespaard om deze gebeurtenis de meer dan verdiende luister te geven.

Het koor, de muzikanten, de lectoren en de misdienaars waren tiptop in orde om van deze viering een onvergetelijk feest te maken.

De gevierde priester ging vervolgens de mis voor.

In de zijn kenmerkende stijl kaatste hij vlotjes de vele dankbetuigingen uit parochie en wijde kennissenkring op vriendelijke wijze terug en bracht hij hulde aan wie hem gedurende vele jaren bijstonden. Hij dankte iedereen die van dicht of ver zijn pad als priester en als mens waren gekruist. Op zijn inmiddels legendarische wijze beroerde hij de talloze aanwezigen. Bijzonder ontroerend was het moment waarop de Eerwaarde de grondslag van zijn roeping blootlegde. Zijn ervaringen als jonge snaak met de wreedheid van het oorlogsgeweld en wat mensen elkaar aandeden, dreven hem tot het priesterschap. Hij wou mensen bijstaan in hun zoeken naar en houden van elkaar. Dat niet iedereen op eenzelfde wijze naar dingen kijkt of over zaken denkt, hoeft volgens deze man geen beletsel te zijn om toch van elkaar te blijven houden.

Toen hij op genegen wijze zijn huishoudster dankte voor de jarenlange zorg en meteen zichzelf op schalkse wijze durfde in vraag stellen, konden de vele aanwezigen hun lach niet bedwingen. Onze proost "pur sang" is er duidelijk nog. Zo hebben we hem immers jaren aan het werk gezien op onze herdenkingsvieringen.

Wanneer hij uiteindelijk stelde dat hij er aan hield om mensen lachend uit zijn kerk te zien doorgaan, moest hij toegeven dat hij voor deze laatste keer geen grap had. Bijgevolg toverde hij er zonder verpinken één uit zijn hoed, waardoor hij er alsnog in slaagde deze diep emotionele viering op vrolijke wijze af te sluiten.

Na de wegzending en de zegen kreeg deze goede mens een staande ovatie. Voorwaar een beklijvend moment.

Wij zullen binnen onze federatie de boodschap van – verdraagzaamheid, zorg voor elkaar en respect voor de medemens – verder ter harte nemen en er alles aan doen om deze uit te dragen. Op deze wijze bouwen wij graag mee aan de droom van Eerwaarde Heer Valeer Cools om een betere wereld te realiseren."

"Rust in vrede goede vriend en stichtend voorbeeld"

Gino Welvaert
Voorzitter A.Vi.Bo.